І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 (201) 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: (212) BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 226. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го ГРУДНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 8, 1972 No. 226. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Четвер, 7 грудня 1972

НА БРУКЛИНІ В НЮ ЙОРКУ шофер таксівки Рубен Ґонсалес привіз свого клієнта о 7-й год. ранку на вказане місце, але замість заплатити — той націлився револьвером на шофера й сказав віддати гроші. Шофер швидко зачинив автоматичне вікно за сидінням і кинувся тікати. Злочинець виліз через бічне вікно, вистрілив і поранив шофера в ногу, а сам подався геть.

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА ПОСТАНОВИВ, що стейтові власті мають право відібрати дозвіл - ліцензію на продаж лікерів у тих нічних клюбах, де заведено показ різних „стріптізів". Стейтові власті зможуть відібрати дозвіл там, де власники нічних барів експлуатують дівчат без нагрудників тощо.

У МОНТРЕАЛІ В КАНАДІ СУД ЗАСУДИВ на доживотне ув'язнення двох винних у підпалі нічного клюбу внаслідок чого 37 осіб згоріли, а 54 були важко попечені. Підсудним 21 і 23 роки, будуть судити ще й третього винуватця тієї пожежі. Утрьох вони хотіли пройти до клюбу „Влю Верд", їх завернули геть і вони з помсти розлили бензину й підпалили будову.

КРУГЛО 150 000 ПАСАЖИРІВ з Лонґ Айленду далі змушені шукати собі різних транспортових можливостей, щоб дістатися на працю до Ню Йорку. Страйк залізничників триває далі. Губернатор Ню Йоркського стейту Н. Рокефеллер звернувся з вимогою до залізничників, щоб вони припинили страйк.

ДЕЛЕҐАТИ ЗСА І СССР ВІДБУЛИ у Женеві п'яту з черги зустріч, яка тривала дві години: Джералд Смит і Владимір Сємйонов із своїми дорадниками переговорюють про обмеження офензивної стратегічної зброї в обох тих державах. Ніяких подробиць про ті наради не виявляється. Ту конференцію передбачають на довгі місяці, якщо не на роки.

АМЕРИКА НЕ ЗМЕНШИТЬ своєї збройної сили в Европі, якщо СССР не погодиться зробити те саме, — заявив державний секретар Вілліям Роджерс перед своїм відлетом з Вашинґтону до столиці Бельгії Брюсселю на конференцію Ради Атлантійського Союзу (НАТО), що складається з міністрів закордонних, військових і фінансових справ 15-ох членських держав. ЗСА втримують в Европі 310.000 війська.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЖОРЖ ПОМПІДУ ВІДЛЕТИТЬ до Москви на відвідини у днях 11 і 12 січня 1973. Це буде неофіційна і ділова візита, яка має на цілі переговорити з кремлівськими володарями справи, пов'язані з плянованою паневропейською конференцією безпеки та конференцією про „обопільну і пропорційну" редукцію збройних сил в Середущій Европі. Помпіду відвідав офіційно Совєтський Союз у жовтні 1970 року.

У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ НЕ ПРИПИНЮЄТЬСЯ терор, поборюваний так само фізичною силою британським військом. На передмісті Белфасту вояки застрілили одного молодого терориста, застрілили теж одного будівельного робітника і другого поранили, взявши їх за снайперів, коли ті робітники появилися на даху дому, в сусідстві снайперів. Число жертв терору у Північній Ірляндії зросло вже до 652.

НОВИЙ ПРЕМ'ЄР АВСТРАЛІЇ ҐАФ ВІТЛЕМ ПЕРЕЙНЯВ урядування і заявив, що його першим ділом буде скасування дальшої примусової рекрутації та звільнення в'язнених дезертирів. Він повідомив також, що у Парижі амбасадори Австралії і Комуністичного Китаю поведуть переговори про встановлення дипломатичних взаємин між тими державами.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр потрібно	**$1,800,000.00**
Останньо вплинуло	**$ 10,350.00**
Досі зібрано разом	**$1,486,780.00**
ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ	**$ 313,220.00**

Більші датки зложили: Жижномірський Василь, Фінікс — 1,000.00 дол., Українська Катол. Церква св. Юра, Піттсбурґ — 1,000.00 дол.

З Піттсбурґу й околиці:

По 500 дол.: д-р Кишакевич Юрій, Анонімний даток; по 300 дол.: Данило Йосиф, Вілліям, Степан; д-р Петрущак Ярослав, Солоніна Петро (в пам'ять батьків Івана і Галини); Мазур Володимир і Бріджет — 260.00; Укр. Церква Пр. Д. Марії в Мекіс Рокс — 225.00; по 200 дол.: Грицик Теодор і Ева, Сохоцький Матій А.; Бровн Ф. Л. — 175.00, Комічак Михайло і Анна — 125.00; по 105 дол.: Броский Іван, Сачко Чарлс і Наталія, Шибінський Михайло.По 100 дол.: Ґерманський Андрій і Марія, Західньо - Пенсильвенська Рада ЛУКНФ, Кер І., Кил Іван і Катерина, Корчинський Михайло, Котик Михайло і Дорота, Ланік Йосиф і Юлія (в пам'ять родичів Михайла і Юлії Майнош). Литвин Йосиф і Анна, Майнош Володимир (в пам'ять родичів Михайла і Юлії), Майнош Михайло і Амелія (в пам'ять родичів Михайла і Юлії), Малюк Анна (в пам'ять мужа Михайла Остапа), Манастерський Честер і Ольга, Марініч Марія, Мярків Михайло, Маццей Сенатор Франк, Мах Никола і Нанси, Мишін Майк, Мокрицький Борис, Прокопік Михайло і Анна, Укр. Амер. Горож. Клюб у Вайлмердінґ, Укр. Літературний Союз в Монесен, УРСоюз, Відділ 110, УРСоюз — Окружний Комітет, Федора Михайло Мол., Форись Юрій, Хор Укр. Катол. Церкви св. Івана Хрестителя.

Літепло Мая д-р і Мирослав д-р, Бостон — 250.00; Черник Микола і Джозефін, Бронкс — 200.00.

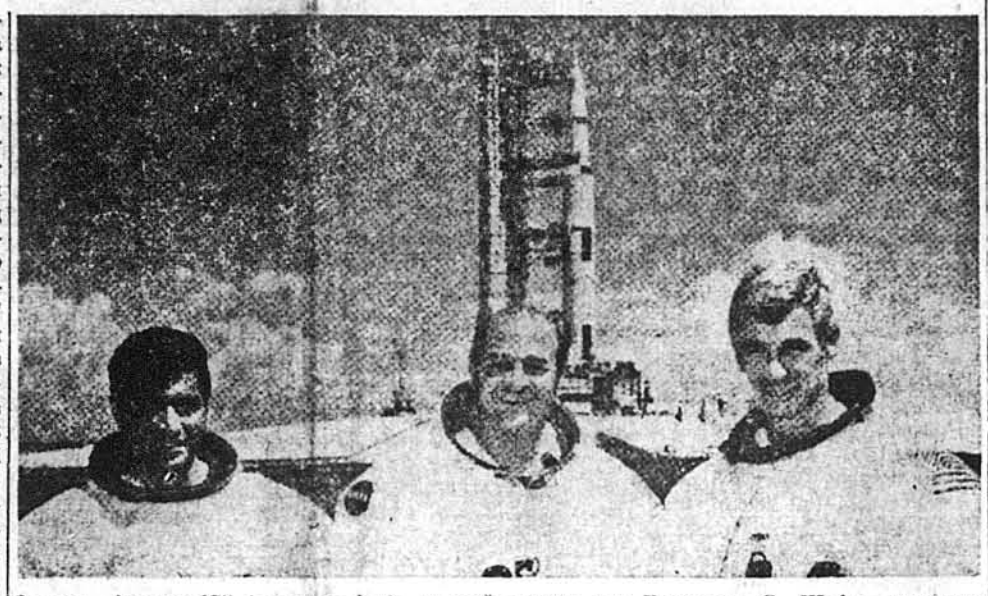
З Лорейну, Огайо: по 500 дол.: Дирів Григорій, Лесюк Омелян; Рудяк Яків — 200.00. По 100 дол.: Башуцький Іван, Беца Павла, Боївка Михайло, Боївка Степан, Дейчаківський Богдан, Крайчик Богдан, Мельничук Степан, Сілецький д-р Юліян, Станчак Степан, Химич Євген.

Пожертви на Центр Українських Студій в Гарварді можна відтягати від оподаткування.

Чеки виставляти на Ukrainian Studies Fund та пересилати на адресу: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ „АПОЛЛО - 17" ВИСТАРТУВАВ В ОСТАННІЙ ЛЕТ НА МІСЯЦЬ ПІСЛЯ ДВОХ І ПІВ ГОДИН ЗАТРИМКИ, СПРИЧИНЕНОЇ ДЕФЕКТОМ У ЗАПУСКНІЙ РАКЕТІ. ЛЕТ ДО МІСЯЦЯ ВІДБУВАЄТЬСЯ УСПІШНО.

Кейп Кеннеді. — Призначений на годину 9:53 вечора в середу 6 грудня ц.р. запуск космічного корабля в останній — із передбачених в американській програмі здобуття Місяця — лет на цей сателіт Землі був припинений на тридцять секунд перед відлетом. Спричинена дефектом в постачанні пливкого кисня до третьої частини запускної ракети „Сатурн-5" затримка тривала дві години і сорок хвилин і вистартував „Аполло-17" із своєю залогою в лет до Місяця щойно в четвер 7 грудня, о год. 12:33 ранку. Фефект у постачанні кисня був виявлений своєчасно компютером, який контролює й унапрамлює всі операції під час останніх трьох мінут і семи секунд перед стартом космічного корабля. Після виправлення дефекту, „Аполло-17" був випущений і влетів в орбіту Землі за 13 мінут, о год. 12:45 ранку. Залога „Аполло-17", в склад якої входять — капітан Юджин А. Сернан, комодор Роналд І. Івенс та цивільний геолог д-р Гаррисон С. Шмітт, перебула критичні години затримки спокійно і зараз же після старту почала виконувати всі пов'язані із їхнім летом завдання. Запускові „Аполло-17" приглядалося яких півмільйона людей, зібраних вже від ранку в околицях Кейп Кеннеді в очікуванні старту, не зважаючи на майже тригодинну затримку і пізню ніч. Якщоб дефекту не можна було виправити, то лет „Аполло-17" був би відкладений на яких 24 години, або й навіть до 4 січня 1973 року. Вирішено перевести запуск „Аполло-17" вночі з середи на четвер, щоб його залога могла добитися згідно з пляном ще в неділю 10 грудня ц.р. в орбіту Місяця і в понеділок 11 грудня причалити на його поверхню. Капітан Сернан і д-р Шмітт причалять на Місяць з допомогою спеціяльної люнарної модулі, що її названо цим разом „Челленджер". Запляновани тепер експедиція на Місяць буде останньою в програмі „Аполло" і має закінчитися 19-го грудня причаленням на води Тихого океану.

Залога „Аполло-17" (стоять зліва): учений геолог д-р Гаррисон С. Шмітт, комодор Роналд І. Івенс та капітан Юджин А. Сернан.

Кіссінджер і комуністи конферували у Парижі дальших 5 годин про В'єтнам

Париж. — Асистент президента Ніксона Генрі Кіссінджер перевів у минулу середу 6-го грудня ц.р. дальших 5 годин на нарадах з представником Ганою Ле Дуком То і головою північно-в'єтнамської делегації на Паризькій конференції про В'єтнам Хуаном Туї. Та нарада відбулася у віллі французького ювеліра американського роду Арно Клерка у Нейлі під Парижем. Продовження нарад заповіджено на четвер 7 грудня, в якомусь іншому місці, що його визначать комуністи. На четвер 7 грудня заповіджено теж „нормальне" щотижневе засідання згаданої Паризької конференції про В'єтнам, яка триває вже від травня 1968 року. Ні з одної сторони знову не подано ніяких відомостей про хід отих засекречених нарад Кіссінджера з комуністами про перемир'я у В'єтнамі і не відомо, чи і наскільки ті наради поступили вперед, як довго вони ще триватимуть і на коли можна сподіватися проголошення перемир'я у В'єтнамі. Французький міністер закордонних справ Моріс Шуман прилетів з конференції Ради НАТО у Брюсселі, щоб обідати в Парижі з Генрі Кіссінджером. Тим часом у Південному В'єтнамі комуністи закидали найбільше летовище Тансоньгут під Сайґоном ракетами з віддалі яких 7 миль. Ті ракети значно пошкодили два американські й два південно-в'єтнамські гелікоптери. Атака почалася о год. 7.45 вранці і тривала близько одну годину. Безпосередньо після того американські літаки збомбардували околицю з якої вистрілювано ворожі 122-мм ракети. Півтори тисячі південно-в'єтнамського війська пішло прочищувати той район.

Джеймс Т. Линн призначений на секретаря житлового будівництва та розбудови міст — Ф. Б. Дент став секретарем торгівлі

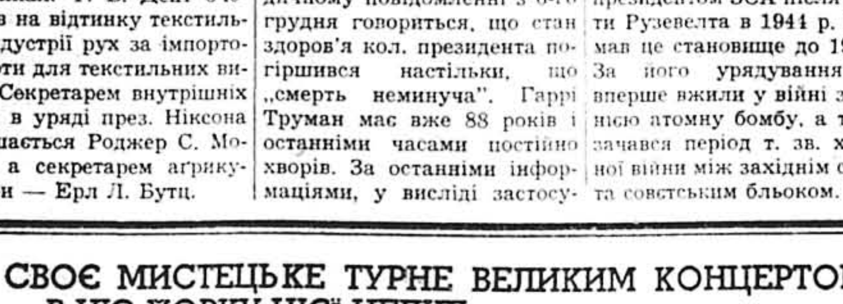
Вашинґтон. — Президент Ніксон найменував кол. підсекретаря торгівлі Джеймса Т. Линна на секретаря для справ житлового будівництва та розбудови міст на місце дотеперішнього секретаря Джорджа Ромні. Інформуючи про це нове призначення, Роналд Зіґлер, пресовий секретар Президента, повідомив, що Президент прикладає велику вагу до питання поправи на відтинку житлового будівництва, а зокрема поправи відносин в американських містах в цілому. На своїй першій пресовій конференції новопризначений секретар не подав нічого конкретного про свої пляни діяльности на новій посаді. Дж. Т. Линн належить до молодшого покоління американських політичних діячів і серед членів кабінету Ніксона вважається за одного з видатніших адміністраторів. За професією Дж. Линн є адвокатом. Одночасно з назначенням Линна Президент перевів зміни на пості секретаря торгівлі, призначуючи на це становище відомого текстильного продуцента з Південної Каролайни, Фредерика Б. Дента. Попередній секретар торгівлі П. Дж. Пітерсон матиме за завдання виконати спеціяльне доручення Президента в координації американської економічної політики з політикою тих більших держав, з якими ЗСА є у торговельних взаєминах. Ф. Б. Дент очолював на відтинку текстильної індустрії рух за імпортові квоти для текстильних виробів.Секретарем внутрішніх справ в уряді през. Ніксона залишається Роджер С. Мортон, а секретарем аґрикультури — Ерл Л. Бутц.

Стан здоров'я кол. президента Трумана погіршився

Канзас Сиτі. — Колишній американський президент Гаррі С. Труман находиться на списку критично хворих у місцевій лікарні у зв'язку з ускладненнями в легенях і з послабленням серця. У медичному повідомленні з 6-го грудня говориться, що стан здоров'я кол. президента погіршився настільки, що „смерть неминуча". Гаррі Труман має вже 88 років і останніми часами постійно хворів. За останніми інформаціями, у висліді застосування медичних засобів, стан здоров'я дещо поправився, але лікарі не вважають цієї поправи такою, щоб зняти його зі списка критично хворих. При хворому постійно перебувають його дружина та дочка. Гаррі Труман став президентом ЗСА після смерти Рузевелта в 1944 р. і займав це становище до 1952 р. За його урядування ЗСА вперше вжили у війні з Японією атомну бомбу, а також зачався період т. зв. холодної війни між західнім світом та совєтським бльоком.

„ЄВШАН" ЗАКІНЧУЄ СВОЄ МИСТЕЦЬКЕ ТУРНЕ ВЕЛИКИМ КОНЦЕРТОМ В НЮ ЙОРКУ ЦІЄЇ НЕДІЛІ

Ню Йорк. — У найближчу неділю, 10-го грудня, тут в Ассемблі Голл в Гантер Коледжі при 69-ій вулиці (між Парк і Лексінґтон евенями), відбудеться великий концерт відомого молодечого українського мистецького ансамблю „Євшан" з участю понад шість десяток співаків, танцюристів і музикантів. У склад цього ансамблю входять дівочий хор „Євшан-Зілля" під диригентурою Бориса Садовського, танцювальна група „Київ" під проводом Романа Строцького та оркестра під проводом Михайла Козюпи. Досі ансамбль виступав з великим успіхом у Трентоні, Ньюарку, Піттсбурґу, Клівленді, Монтреалю, Трой, Чикаго, Детройті, Гартфорді та Вілмінґтоні, влаштовуючи свої великі і оригінальні концерти-показ з метою придбати фонди на створення Центру Українських Студій в Гарварді. На ту ціль призначений також прибуток із останнього в тому турне великого концерту в Ню Йорку і це ще додатково заохочує до масової участи в цьому концерті.

Дівочий хор „Євшан-Зілля" із своїм диригентом Борисом Садовським (зліва)

Цієї суботи радитимуть Екзекутива і Політична Рада УККА

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету Америки інформують, що цієї суботи, 9 грудня, тут у приміщеннях Українського Інституту Америки відбудуться перші після XI. Конґресу Українців Америки наради обраних тим Конґресом Екзекутиви і Політичної Ради УККА.

Наради Екзекутиви почнуться о год. 10:30 ранку і на їх порядку, крім формальностей, є оцінка відбутого XI. Конґресу, доручена Екзекутиві Конґресом перевірка та остаточне проголошення схвалених Конґресом у принципі та опісля оформлених Резолюційною Комісією конґресових резолюцій, намічення особового складу Ділових Комісій, акція збірки Національного Датку до УНФонду УККА, потреби рідного шкільництва, пляни для відмічення історичних роковин 22-го Січня, 40-річчя штучного великого голоду в Україні, 50-річчя насильного створення рабовласницького СССР та ряд інших актуальних справ.

Політична Рада почне свої наради о год. 2-ій по полудні і на їх порядку є, крім формальностей, вибір Президії цієї Ради та прийняття її правильника, вибір Ділових Комісій, проблеми праці УККА на внутрішньому і зовнішньому відтинках, проблеми молоді, дебати і ухвали.

ОКРУГА ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ — ШАМОКІН ЗБАГАТИЛАСЬ НОВИМ ВІДДІЛОМ УНС

Майнерсвіл, Па. — В неділю 3-го грудня ц.р. тут при парафії УПЦеркви св. Юрія заложено новий Відділ Українського Народного Союзу, який одержав порядкове число 129. Його патроном обрано св. Юрія, патрона місцевої церкви. Відділ, до якого на початку вступило 25 членів, забезпечених на суму 46,000 дол., засновано заходом головного радного і обласного організатора Степана Гавриша та при наполегливій співпраці настоятеля згаданої парафії о. Омеляна Мицика мол. і пані Насті Бервінчак. Рівнож допомагала в організуванні Відділу голова сусідньої Лігай-Велійської Округи, головна радна пані Анна Гарас, яка по кінець листопада приєднала 52 нові члени.

Новозорганізований Відділ обрав управу з таких членів: о. Омелян Мицик — предсідник, Настя Бервінчак — секретар, Павло Гопко мол. — заступник секретаря і Павло Гопко стар. — касир. Контрольну Комісію очолив Микола Притискач.

Округа Твердого Вугілля — Шамокін, яку очолює відомий Союзовий піонер Михайло Гентош, змагається в цьому році за 100 відсоткове виконання призначеної їй квоти, яка є 170 нових членів. Досі вже зорганізовано 152 члени, а бракує ще тільки 18, з яких більшу частину здобуде постійний організатор тієї Округи Іван Петрунцьо, який по кінець листопада дав Союзові 35 нових членів.

Обрана управа нового Відділу постановила якнайскоріше подвоїти своє членство, а відомі енерґія й відданість до праці голови Відділу о. Омеляна Мицика дають ґарантію, що та постанова-ухвала буде виконана.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА В ЛМКЛЮБІ

Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку, при співпраці з 64-им Відділом Союзу Українок Америки, влаштовує в цю п'ятницю, 8-го грудня, вечір, присвячений 250-річчю з дня народження „Українського Сократа" — філософа, поета і виховника, Григорія Сковороди. В програмі вечора - панелю будуть прочитані три короткі доповіді: Христини Навроцької— „Історичне тло Сковороди", Марії Савчак — Бібліографія філософа", і Люби Волинець—„Філософія творів Сковороди". Модератором вечора буде п-і Оксана Щур. По програмі — гутірка при чаю. Початок — год. 7.30 вечора.

КОНЦЕРТ ТВОРІВ О. КОШИЦЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Ню Йорк. — У суботу 9-го грудня о 7-ій г. вечора в Централ гайскул при Огонц і Олней Свич у Філядельфії відбудеться концерт творів О. Кошиця, в якому виступить хор „Думка" з Ню Йорку, при співучасті жіночого хору „Жайворонки" з Ню Йорку та чоловічого хору „Прометей" із Філядельфії. У програмі твори Олександра Кошиця, у 50-річчя прибуття очолюваного ним Українського Національного Хору до Америки.

ДІТИ Й МОЛОДЬ ВПРЕОСВ. О. П. ПАЩАКОВІ

Ню Йорк. — На прийнятті в неділю 3 грудня ц. р. в авдиторії школи св. Юра в Ню Йорку з нагоди 25-річчя священства о. Протоігумена ЧСВВ Патрикія Петра Пащака найбільш зворушливою частиною програми були привітання від дітей і молоді. В імені парафіяльної школи св. Юрія промовляли Ярослава Яцків і Кеннет Свитницький, — від Академії — Людмила Канюга і Роман Юзенів, від СУМА — Христина Фурда і Стефанія Назаркевич, і від Пласту — Олена Веселовська і Юрій Яримович. Ті пари дітей і молодят складали бажання Ювілятові здебільша віршованою формою та передавали йому квіти. — Від Шкільної Ради УКК промовляв проф. д-р Е. Жарський.

ІНЖЕНЕРИ ВШАНОВУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ ІНЖ. ПЕТРА ШОХА

Ню Йорку. — Головна Управа та місцевий Відділ Товариства Українських Інженерів Америки, разом з Товариством Абсольвентів Українського Технічно-Господарського Інституту влаштовують вечір для вшанування пам'яті інж. Петра Шоха, який відбудеться в суботу 9-го грудня ц.р., о годині 7-ій вечора в залях Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку. Українське громадянство є запрошене взяти участь у цьому вечорі.

ДОПОВІДЬ ПРО В. ВИННИЧЕНКА І ФІЛЬМ З УКРАЇНИ В УВАН

Ню Йорк. — В залі УВАН при 206 100-а вулиця в Ню Йорку відбудеться в суботу 9-го грудня о 4-ій г. по полудні доповідь Григорія Костюка „70-річчя Винниченкової прози", з рамени Комісії УВАН для вивчення й публікації спадщини В. Винниченка. У неділю так же, о год. 3-ій по полудні—член Фундації УВАН Дмитро Горбай продемонструє знятий ним кінофільм у кольорах з цьогорічної подорожі по Україні та Кубані, з показом різних міст, як Київ, Харків, Ялта та ін.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Прощання з Місяцем

Летом „Аполло 17" закінчується програму обслідування Місяця — закінчується бодай тимчасово, бо немає кінця поступові, науці, людській заповзятливості. Ледве 15 років тому, 4 жовтня 1957 року, світ стрепенувся на вістку, що Совєти випустили у всесвіт свого першого „Спутніка", вагою 184 фунти. 31 січня 1958 року Америка розпочала перегони з Совєтами у космічних дослідах випуском „Експлорера 1". 27-го січня 1967 року випущено потужною ракетою в сторону Місяця повітряний корабель „Аполло 1" ще без людської залоги. Але 29 липня 1969 року Ніл Армстронґ і Едвін Елдрін були першими людьми, які вступили на поверхню Місяця. І від того часу відбулося вже 5 причалів на Місяць, останній 16 квітня цього року, коли наші астронавти привезли на Землю 214 фунтів місячного каміння і 7.500 фотознімок з поверхні тієї сповитої романтикою пляни.

Теперішня виправа на Місяць має тривати 12 з половиною днів. Три астронавти — Юджин Сернан, Роналд Івенс і д-р Гаррісон Шмітт — проведуть там 75 годин та обслідують терен довжиною 23 милі. Керівники дослідів космічного простору погодилися цим п'ятим з черги висадом на Місяць трьох героїв космосу закінчити лети людей на Місяць, доповнивши їх в майбутньому хіба безособовими виправами. Програма „Аполло" коштувала 25 більйонів долярів з 450 мільйонами на „Аполло 17". Дехто з американців обурюється, що таку велетенську суму витрачено на „кілька мішків каміння", але наукові досліди, які стомилевими кроками пішли вперед із головокружним розвитком техніки, завжди були коштовні і в майбутньому потребуватимуть великих коштів, бо цього вимагає не тільки престиж країни, але й поступ людства.

Мільйон осіб приглядалися, як з громовим гуком і сліпучим блиском могутня, довжиною 280 стіп триступнева ракета „Сатурн" вислала в міжплянетну подорож подорожників на прощання з Місяцем. Але не тільки тисячі безпосередніх свідків тієї історичної події, а й мільйони, мільйони мешканців Землі бажали у той момент отим трьом подорожникам, щоб щасливо перейшла їх подорож і щоб вернулися вони на Землю цілі й здорові, вкриті славою, якою осяють теж свою батьківщину і всесвітню людську науку.

Наш Григорій Сковорода

Цього року в Україні й деяких країнах західнього світу відзначають 250-річчя з часу народження великого українського філософа Григорія Сковороди, якого дала Україні й світові багата талановита Полтавщина. Син простого українського козака з села Чернухи біля Лохвиці, Григорій Сковорода здобув високу освіту в Києво - Могилянській Академії, був одним із найкращих в Україні і можливо на Слов'янщині знавців клясичної філософії, розвивав деякі філософські погляди, завжди залишаючись ідеалістом, поборником чести й справедливости, а в громадському відношенні — вірним сином своєї знедоленої України, бож не минуло й 40 років, коли Гетьман Мазепа із шведським союзником Карлом XII програв під Полтавою бій, і московські „помазанники Божі" з допомогою „кнута і пряника" заводили у вільнолюбній Україні свої порядки. Мавши гарний голос Григорій Сковорода співав в придворній царській капелі, а в 1743 р. вернувся в Україну тим шляхом, що його згодом повторив великий Тарас Шевченко, котрий згадував, як то він малим хлопцем „списував Сковороду" — вчився від нього. У 1751-53 рр. Г. Сковорода був за кордоном, дійшовши у своїх діогенівських мандрах аж до Риму.

„Світ ловив мене, але не спіймав", — цей вислів Г. Сковороди найкраще характеризує його відношення до подій в Україні, де вже судили-рядили московські наставники, засмічуючи Церкву і саму душу українського народу. Григорій Сковорода не пішов їм на службу, воліючи скромну „посаду" мандрівного вчителя, який насправді став одним із учителів цілого народу. Але такий Григорій Сковорода — філософ - ідеаліст, ніяк не підходить сучасним московським колонізаторам. Тому його фальшують: „Г. Сковорода виступав поборником дружби українського і російського народів, високо оцінював, — сказано в московських „Известиях" з 2-го грудня, — історичний акт возз'єднання України з Росією". У тій газеті сказано, що „народи СССР високо цінять творчість Г. Сковороди, відзначають його ювілей" . . . Без сумніву, народи, і особливо український — цінять, але антинародний режим — ні.

Іван Кедрин

ЗАВДАННЯ 7-ОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

(2)

Коли треба стояти на сторожі чистоти й тяглости української національно - політичної думки, яка визнає, що в Україні стан ворожої окупації, а не стан української державности, — коли треба протидіяти капітулянтським і дефетистичним настроям та концепціям, то водночас не добре ті спроби, настрої чи концепції перебільшувати і надавати їм характеру поважнішого, аніж вони їх мають. Річ не в теорії, а в життьовій практиці. Спроби перевести ревізію цієї основної української політичної думки спричинили були пресову дискусію, але на цьому й скінчилося: українська вільна громада ті спроби відкинула. І так само відкине й інші подібні спроби, що їх треба реєструвати, виявляти, їх треба спростовувати, але й не перебільшувати їх, не робити їм зайвої реклями, наче загрозливим політичним потугам. Українські інтелектуали не відмежовані неперелазним муром від тих західніх інтелектуалів, які в нашому часі грішать лібералізмом, що охопив і деякі великі американські газети, дав поштовх до заснування окремих організацій і позначився деякими дуже неґативними наслідками в американському суспільстві й державному житті. Українські свідомі чи несвідомі наслідувачі таких західніх лібералів можуть внести деяке спантеличення в світі думок і тому вимагають протидії. Але вони не є грізним явищем, і того явища не треба генералізувати.

На терені УДЦентру постала така парадоксальна ситуація, що найближча ідеологічна зорганізована сила в українському вільному суспільстві, яка стоїть твердо на антимосковських і антикомуністичних позиціях і в якій нема внутрішніх „розколів" — ОУНр чи пак Визвольний Фронт, в Америці ООЧСУ або популярно звані бандерівці, до УНРади взагалі не належать, хоч власне вони повинні туди входити і стати стрижнем Центру. Друга партія націоналістичного табору ОУН — мельниківці так само не мають ідеологічних сумнівів ані конфліктів, проте — перейшли до внутрішньої опозиції у УДЦентрі. Знову ж три інші партії створили ніби одностайний о п о з и ційний фронт, але ідеологічно не одностайні. Про ОУНз була вже мова. Видатні діячі цього табору є безперечними українськими державниками-патріотами, в и з н авцями і д е о л о г і ї Української Народної Республіки. Авторові цих рядків відомо, що з л о щ а с н и й Бюлетень ОУНз з виявленням пляну про „реформу" УДЦентру по насправжній лінії його деґрадації, не знайшов схвалення в поважних колах членів ОУНз, які, проте, не хотіли прилюдно дезавувати автора тієї заяви, свого давнього і видатного діяча. Нема сумніву, що проголошення цього Бюлетеню було помилкою. Коли його автори не хочуть признатися, що зробили помилку і обороняють своє становище ніби принциповим правом переводити в УДЦентрі нормальним і леґальним шляхом реформи, то невідомо, чи вони роблять це зумисне, щоб знайти притоку до перебування поза УНРадою, чи „наперекір" проводові УДЦентру, щоб йому дошкулити. Алеж УДЦентр не є власністю будь - якої окремої партійно - політичної групи чи тим менше не є власністю окремих діячів, а власністю і цінністю всього українського суспільства. Тому й від відповідальних діячів ОУНз можна вимагати, щоб вони самі допомогли розв'язати цю проблему для добра принципу консолідації в рядах УДЦентру та для добра спільної всім української справи.

Ще трудніша справа з так званою лівою групою УРДП, орган якої „Українські Вісті", що виходять в Новому Ульмі, час від часу приносить статті, які можуть тільки дивувати. Ось недавно появилася в цьому часописі стаття, яка між умовами, під якими УРДП групи В. Гришка повернула б до УНРади, ставить, щоб „розбудувати УНРаду на широкій демократичній основі, щоб вона пішла в ногу з проґресивним рухом в Україні". Що це значить?! Яким „проґресивним рухом"?! Чи з тими нашими відважними людьми в Україні, які виступають проти переслідування української культури і її діячів, покликуючись на існуючі конституції УССР і СССР?! Алеж ті діячі, при всій пошані для їх відваги, саможертвенности і добрих інтенцій, є комуністами, виступають з позицій комуністичного ладу й існування УССР, як формальної, за конституцією, української держави. Чи можна таке ставлення не то утотожнити, а примирити з принциповим становищем УДЦентру, яке вважає, що сучасний стан в Україні накинений Москвою, і відкидає концепцію, що можливий „український тітоїзм", Український націонал-комунізм?! Коли передумовою повороту тієї групи УРДП до УНРади є перехід УДЦентру на пристосуванські позиції, перекреслення всієї своєї принципової ідеології та визнання, що УССР є українською державою, то, очевидно, для тієї групи нема місця у Державному Центрі, бо вона і Державний Центр не йдуть „в ногу".

З другого боку, у „Постанові пленуму Центрального Комітету УРДП в справі УНРади", розісланій за підписом Олексія Коновала, говориться буквально: „Але УРДП вважає УНРаду найвідповіднішою установою для концентрації державно - політичних зусиль еміґрації... Збоку керівництва УРДП з'явилася заява в пресі й винесена постанова про цілковите відмежування УРДП

(Закінчення на стор. 4-ій)

М. Сосновський

НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ В СССР

(2)

Критикуючи такі тенденції, О. Яковлев намагається переконати читачів, що „старе патріярхальне селянство повністю і назавжди пішло з історичної арени і змінилось якісно новою клясою — колгоспним, соціялістичним селянством. Відійшов у минуле найчисленніший соціяльний шар, що породжував дрібнобуржуазну свідомість, дрібнобуржуазну ідеологію". Традиції треба шанувати, але в оцінці традицій треба користуватися в к азівками Леніна, — каже Яковлев. Коли ж уряд СССР дбає про збереження церковних пам'яток, то не для богомолення, а з історично - мистецького інтересу.

В СССР поширилася концепція „витоків", теоретична „оболонка" для противників індустріялізації в ім'я „селянської ідеології". За словами Яковлева, „в уявленні проповідників теорії „витоків" саме село, при чому старе, яке існує головним чином в уяві цих проповідників, старий аул, загублений хутір чи кишлак, що зберігають традиції застійного побуту, на відміну від міста є головним поживним ґрунтом національної культури, якоїсь „загальнонаціональної моралі"... Природно, що при такій постановці питання соціялізм і ті зміни, які він за півстоліття вніс у наше життя, соціяльна практика радянського суспільства, яка формує комуністичну мораль, мають вигляд штучно привнесених нововведень, як навряд чи виправдане ламання звичного способу життя".

Як бачимо, маємо тут справу з незвичайно цікавим ствердженням тенденцій, поява і розвиток яких після 50 років існування СССР і намагань режиму оформити нову „совєтську людину" з новою ідеологією та новим світоглядом — має свою вимову. Коли взяти це до уваги, то можна тоді просто парафразувати Яковлева і сказати, що фактично „соціяльна практика радянського суспільства", „комуністична мораль" і т. п. — все це таки „штучно привнесені нововведення", що їх перекреслило життя.

„Іґнорування вчення Леніна про історію"

За визначенням О. Яковлева це належить до додаткових „головних гріхів" совєтських науковців і письменників, які грішать „позаклясовим, позасоціяльним підходом до історії". Це виявляється, зокрема, у російських істориків і письменників, які призабули вчення Леніна про „дві культури в кожній національній культурі", оцінюючи минуле з позицій теорії „єдиного потоку". На цей момент варто звернути увагу, враховуючи загальне досі спрямування совєтської історичної науки, наголошування нею місця і ролі російського народу та специфічне насвітлювання історичного минулого.

О. Яковлев у якійсь мірі протиставиться такого роду спрямуванню, вимагаючи покінчити з „романтизуванням" минулого і засуджуючи погляд, мовляв, „культура соціялістичного суспільства складається не тільки з елементів послідовно - демократичних, але й з усього культурного фонду минулого". У висліді такого погляду „нарочито ідеалізується минуле", згладжується „клясові суперечності", затушковується „протилежність і непримиренність проґресивних і реакційних тенденцій". Як приклад такого підходу, О. Яковлев наводить ідеалізацію, наприклад, російського генерала Скобелєва, царів, князів тощо. Це, каже він, стосується в однаковій мірі і російських і совєтських істориків та письменників в національних республіках СССР.

Враховуючи спосіб насвітлення цієї власне проблеми, можна припускати, що йдеться тут про намагання відвести увагу від фактів накидання шовіністичного образу російської національної історії неросійським народам, у яких цей образ викликає протест і протиакцію, вислів чому подибуємо у національних самвидавних літературах, зокрема у самвидаві українському. Так чи інакше, стаття Яковлева досить чітко розкриває і той аспект підсовєтської дійсности, що його офіційно прикривається гаслами про „інтернаціоналізм" та „інтернаціональне виховання трудящих".

На відтинку національних відносин

Признаючи, що „поки існують нації" не можна легковажити питання національних відносин, О. Яковлев інформує, що в СССР ніяк не пережилася „націоналістична ідеологія". Партія, пише Яковлев, докладає всіх зусиль, щоб виховувати совєтських громадян „в дусі... непримиренности до проявів націоналізму в будьякій їх формі", але „націоналістичних віянь" досі не пощастило виелімінувати. Яковлев відзначає, що „одним із таких віянь є міркування про позаклясовий „національний дух", „національне почуття", „народний національний характер", „поклик природної цільности", що містяться в деяких статтях, позначених об'єктивістським підходом до минулого. Автори цих статтей ніби цураються таких слів і понять, як „радянське", „соціялістичне", „колгоспне". Мало того, Яковлев звертає увагу на те, що у творах, у яких нібито критично насвітлюється націоналістична ідеологія, є „намагання прикрасити, обілити деяких представників буржуазного націоналізму, що виявилося в ряді публікацій про українських буржуазних націоналістів, про грузинських меншовиків, соціял - федералістів, про вірменських дашнаків".

О. Яковлев признає, що згадані ним „ідейно хибні"

(Закінчення на ст. 4-ій)

Леся Храплива

„ДИТЯЧІ В НАС СЕРДЕНЬКА..."

Рух за творення дитячих світличок у країнах української діяспори розпочався майже спонтанно. Молоді матері стали перед обставиною, що не буде відповідного українського середовища для їхніх дітей - дошкільнят, якщо вони самі, матері, його не зорганізують. Така основа, особисте зацікавлення творців і носіїв цього руху — матерів, дає й запоруку швидкому розростові та тривалості його.

Треба сказати, що і в ділянці виготовлення відповідних матеріялів для дошкільнят молоді матері виявили чимало ініціятиви. Досить згадати книжечку „Малюсмо", що появилася заходом Відділу СУА в Чикаґо, книжки Р. Завадовича „Чародійні музики" (видання Окружної Ради СУА-Чикаґо), Діми „Кіт-Музика" (видання Відділу СУА в Ню Йорку), платівки „Вію вінець" та „Послухайте, діти" (Відділи СУА в Кергонґсоні та Бронксі) і цілого ряду виховних іграшок видавництва „Освіта".

Зовсім природньо, що цей широкий рух молодих матерів за виховання їхніх дітей знайшов організаційну опору в наших жіночих об'єднаннях, як ось в ЗСА в Союзі Українок Америки. І, як можна було передбачати, Централя СУА докладає зусиль, щоб світлички піддержувати, оформлювати організаційно і давати їх проводам те, що індивідуально не було б так легко роздобути. Докази цього піклування — матеріяли для курсу садівничок, опрацьовані мґром І. Пеленською, сторінка дитячих світличок в органі СУА „Нашому Житті", а в останньому часі — співаник „Рідна пісня".

Навіть і не доводиться дискутувати про значення пісні, як виховного засобу, чи то з точки зору естетики, чи всебічного розвитку особовости дитини, чи її вростання у спільноту, чи то з точки зору патріотичного виховання. Не доводиться дискутувати, бо це правда, яку перевірило вже немало виховників. Слід хіба б тільки підкреслити, що специфічна українська духовість має особливий нахил висловлюватися саме в пісні, а тому й наш дитячий фолкльор незвичайно багатий, різноманітний і має свою довґовікову традицію.

Тому належиться особлива подяка пані Олені Климишин, виховній референтці СУА, що зібрала в цьому співанику біля вісімдесяти пісень, пригожих для дітей дошкільного віку. Пісні народні, традиційні, що їх трохи не зі сльозами в очах пізнають, як знайомих, із їх власних дитячих літ матері та виховниці, як теж і твори сучасних чи недавніх наших авторів та композиторів, що творили для дітей із свідомим наміром та метою.

В укладі збірника виразно видно руку доброго практика: пісні поділені згідно з їх сприйнятливістю для трьох вікових груп дошкільнят, а кожна група включає пісеньки, що висловлюють відношення дитини до себе самої („А я добру звичку маю"), до природи та її явищ („Сипле, сипле, сипле сніг"), до оточення („Кого я люблю") і врешті до Бога („Який Ти добрий, Боже"), включаючи дуже влучно й нескладні пісні релігійно - обрядових циклів, як колядки, щедрівки. Найстарша вікова група пізнає вже теж, як вищий ступінь, входження дитини у спільноту, що таке Батьківщина. Патріотична тематика заступлена у співанику кількома піснями та співограми, а поміж ними і чи не найкращий п а т ріотичний твір для дітей Марійки Підгірянки:

Дитячі в нас серденька,
Та щире в них чуття:
Любити Україну
Будуть усе життя! —

— що на ньому виховалося вже не одне покоління українських патріотів.

Треба ще, зокрема, підкреслити старанність видання цього співаника. Дарма, що розмножуваний він на циклостилі, друк виразний, нотний матеріял поданий дуже чітко й охайно (Лариса Цісарук), приємні віньєти, відповідні до змісту кожної пісеньки (Галина Конопада), наявність подвійного змісту, поазбучного та порядкового, та ще змістовна передмова і додаткова методична ґутірка — все це кваліфікує відповідно якість видання. Слід згадати, що й всі бібліографічні дані, як ось дати, видавці, місце видання, офіційна рекомендація до вжитку, що дуже часто буває у різних виданнях „не зазначене", тут потрактовані з великою увагою.

Коротко кажучи — це видання треба привітати, і то не лиш втертою фразою. Треба, щоб дійшло воно до всіх наших світличок, садочків, підготовчих кляс українознавства, як передбачили це видавці, та щоб співаник не залишився тільки добрим виданням, але щоб забринів щебетом дитячих голосків, живим, радісним та многонадійним, що маленькі сьогодні ручки таки справді колись „на службу Україні всю працю віддадуть"...

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

ДРУКАРСЬКИЙ ЧОРТИК

У моїй статті п. н. „По XI Конґресі Українців Америки", поміщеній у „Свободі" з 21-го жовтня ц. р., трапилася прикра друкарська помилка. Я писав: „З притиском треба підкреслити, що всі пропоненти виходили із засадничої позиції корисности існування та діяльности УККА на базі визначених у статуті цілей та завдань".

Надруковано: „З притиском треба підкреслити ,що всі пропоненти виходили із засадничої опозиції корисноти існування та діяльности УККА на базі визначених у статуті цілей та завдань".

Очевидно, вийшло протилежне до того, що я написав.

Петро Стерчо

Міра Гармаш

СКАНДИНАВСЬКІ ЕСКІЗИ

(3)

Після пиру „царя Гороха" треба добре находитися, бо є загроза, що можна не вміститися у свій одяг. Тож ідемо під гору в ліс, до Народного музею, де зібрані з околиці хати з XII, XIV, XVI та XVII ст., а теж ще вище, окремо панський будинок з 1726 р. з усім устаткуванням. На дахах цих старезних низеньких хат, покритих березовою корою, насипана земля, зеленіє спеціяльно посаджена трава та рослина sedum, багата на воду, для охорони проти вогню. Щілини між брусами позатикані мохом, найстарша з хат без вікон, тільки одна кімната, дим виходить дірою в даху понад паленищем, біля якого знайомі речі: колотілка — така як у гуцулів — галузка ялинки з рощохами, тільки обчищена з кори, довбані нецки для розчину тіста. Ліжок нема, тільки причі. В дальших хатах вже різні удогіднення: дві кімнати, окрема спальня з ліжками, з колискою, що висить на кодолах, плетених з кори. На столі кухоль на пиво в формі варязького судна, який називається skoll, з нього пили всі по черзі. Звідси пішло слово „skoll", що його до сьогодні вживається так, як у нас „смачного". Крім хат — савна, стайні та ще одна убікація, а щоб не було нудно в ній сидіти-двоособова. Подалі однокляєна школа з 1875 року, але вже з вентиляцією, з мешканням учителя за нею. Є ще хата-коршма, де збиралися люди „в сіру годину", коли надто темно було, щоб щонебудь робити, а шкода було ж каганця чи свічок. Тут оповідали собі різні історії: про тролів, які дуже різні — то величезні, як гора, то маленькі, як грибок, з однією, двома і більше головами, з одним чи й дев'ятьма очима. Вони роблять людям різні пакості. Все чого не можна собі пояснити — діло тролів. Раз такі три тролі, що жили на трьох горах, розмовляли зі собою. Один спитав, котра година, другий за сім літ відповів, що не знає, а третій сказав: „Будьте тихо, бо як не перестанете так багато говорити, то мусітиму звідси піти геть". В лісах живе чудова дівчина, але з хвостом, Гульдре. Хлопцям треба дуже вважати, бо коли вона виходить заміж, тратить хвіст і стає старою, поганою бабою.

В готелі теж цілий музей. Безліч образів, літографії зі зразками національної ноші, срібні корони молодої, ґандарська скрипка. Одна кімната повна стародавньої зброї: списів, галябард, рапір, шабель, булав, мечів, пістоль.

Звертаємо увагу на два порослі травою горбки за готелем. Виявляється, це могили вікінґа та його дружини. Поширюючи готель, їх розкопали і дещо з речей в них знайдених висить на стінах будинку.

На думку норвежців — коротке волосся — доказ боягузтва, а довге — відваги, бо за нього може противник схопити. Тому ще донедавна де-не-де чоловіки носили довгий жмут, який закидали за праве вухо („родич" чи „предок" козацького оселедця?).

Після ночі зі шумом ялиць та водоспаду — соняшний ранок. Чекаємо в колосальній світлиці готелю з далеким видом на гори на дальший транспорт. Раптом на небі появляються три джети. Летять стрімголов просто на скелю. Всі стримують віддих . . . А вони блискавично щезають в кітловині між горами. Це такі нащадки вікінґів, що з кораблів пересіли на джети.

З'їхавши вузькою серпентиною в каньйон, ми взяли напрям на Ґудванґен, щоб там сісти на пором та поплисти Н а е р о ф йордом в Соґнефйорду та дальше Аврляндфйордом до Флягму, поміж стінами скель, де над зеленою водою білі меви. Вони такі небоязкі, що беруть їжу прямо з рук. Цікава пересідка з порома по середині фйорду. Підпливши дуже близько до себе, з поромів висувається місток, і люди переходять, куди кому треба. Із Фляму найстрімкішою в світі залізничкою, що за 12 миль підноситься на 3 000 стіп, проїжджаючи десятки тунелів, минаючи водоспади, дістаємось до Мирдалю, щоб звідти поспішним поїздом, що жене „по даху" Норвеґії, на висоті льодовиків, із швидкістю 500 кілометрів за нецілих 5 годин, податися до Осльо. Навколо околиця наче тундра, Ідемо попри льодовики, ростуть тільки мохи та обрісняки, але й тут де-не-де хати. Що якийсь час поїзд пробігає крізь своєрідні споруди — охорону проти снігових заметілей. Поволі спускаємось вдолину. Показуються кущі, шпилькові дерева, далі берізки і вже все більше домів. Врешті столиця Норвеґії — Осльо. Перше враження не найкраще. Біля двірця порозкопувано — будують підземку. Але ідучи до готелю, місто починає нам подобатися. В центрі гарний будинок театру зі статуєю Ібсена, далі під гору парк, а за ним, відокремлена, в квітах та зелені королівська палата. Недалеко музей мистецтв. Хоч вже по 11-ій ночі, люди ходять по вулицях.

Осльо — вікінґська назва міста заснованого 1050 року — була свого часу змінена на Християнію, коли після пожежі в XVI ст. данський король Християн заплянував відбудову, а потім знову повернена. Оглядини починаємо з ратуші, будова якої була розпочата в 1931 році, а закінчена аж по німецькій окупації. Вона зверху з червоної глини та неімпозантна, але всередині цікава. Входимо в велику залю ,де відбуваються національні святкування, а під новий рік — забава. Стеля виложена з кусків дерева, виглядає наче мозаїка, деревorізьби з норвезької мітології, фрески зображують життя та зайняття людей, сцени з підпілля під час окупації.

Музей варязьких кораблів є частиною університетської колекції національної старовини. В нім знаходяться три кораблі, знайдені коло Озеберґу, Ґокстаду та Туне, в Осльо фйорді. Знайдений у глині, озеберґський корабель найбагатший і найкраще збережений, хоч йому понад 1 000 літ. Довжиною в 75 стіп, збудований з дуба, з різьбами звірів, з величезною головою дракона спереду. В могилі крім нього знайшли ще гарно різьблені сани, віз, багато прикрашений звіриним орнаментом та інші речі „потрібні" небіжчикам в потойбічному житті: тисове відро, котел на триніжку, шкуряні черевики, кілька зразків тканин, килимів, залізом окуті скрині. В ґоґштадтськім похованні знайдено три малі кораблі такого типу, що їх до сьогодні будують в Норвеґії. Могила Туне не збереглась так добре, як дві інші, так що корабля не вдалось відриконструювати.

Слово „фрам" у норвезькій мові значить вперед.Це назва корабля-криголама, збудованого в формі бочки, щоб опертися тискові льоду, яким Нансен відбув експедицію на північний бігун. Будинок, в якому „Фрам" знаходиться, дослівно збудова н и й довкола нього, це й відповідь на питання, як величезний корабель проліз крізь вузькі двері. Недалеко звідси, під голим небом, над водою стоїть корабель, що ним Амундсен їздив на південний бігун.

(Далі буде)

ДЕМОНСТРУЙМО ДІЛАМИ! ЗБЛИЖАЄТЬСЯ КІНЕЦЬ РОКУ І ЯКЩО ВИ ЩЕ НЕ СКЛАЛИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ДО НАРОДНОГО ФОНДУ УККА, ВЧИНІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО!

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.
302-304 West 13th Street New York, N.Y. 10014

Секція Молодих при Спілці Українських Журналістів Канади

Торонто. — Заходами члена Управи Спілки Українських Журналістів Канади Ірини Макарик постала Секція Молодих при СУЖК. На перших сходинах Секції, що відбулися 17-го листопада ц. р. постановлено відбути 22-го грудня ц. р. Журналістичний Симпозіюм із доповідями редакторів М. Матли, В. Солонинки, М. Гавриша й О. Тарнавського. Також вирішено створити „пресову агенцію" при Секції, яка раз у місяць висилатиме українським редакціям збірку статтей членів Секції на різні теми. Це дасть змогу молодим адептам журналістики дописувати до українських газет і журналів, а тим самим збільшити своє зацікавлення й активну участь в українській журналістиці. Редактори очевидно, матимуть рішальне слово щодо друкування такої чи іншої статті. Управа Спілки Українських Журналістів Канади прийняла створення Секції Молодих із великим вдоволенням й обіцяла подати їй всю можливу допомогу.

З УВАГИ НА ШИРОКЕ ЗАЦІКАВЛЕННЯ
Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ НЮ ЙОРК
та
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
продовжують
ЮВІЛЕЙНУ ВИСТАВКУ КАРТИН
о. СЕРГІЯ КІНДЗЕРЯВОГО-ПАСТУХОВА
до 1-го січня 1973 р. включно

Лише на 9 і 10 грудня 1972 р. частина картин буде перенесена до залі Св. Троїцької Української Церкви 288 Vanderbilt Avenue, Staten Island, де 105-ий Відділ Союзу Українок улаштовує

ВИСТАВКУ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

Запрошуємо Українське Громадянство.
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021
ВІДЧИНЕНО ЩОДЕННО (Крім понеділка)
в год. 2-5 по пол.

СКОВОРОДІВСЬКИЙ ВЕЧІР

Детройт. — У п'ятницю 15 грудня в залі УАО при Карпентер вулиці в Детройті відбудеться вечір, тематично присвячений філософові Григорієві Сковороді. Доповідь „Сковорода — мислитель і письменник" прочитає інструктор історії в Ен Арбор Університеті Іван Химка.

НЕДІЛЯ, 10-го ГРУДНЯ 1972 р. Год. 5-та по пол.
МИСТЕЦЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ
Площа: FARCHER'S GROVE Юньйон, Н. Дж.

УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — ELIZABETH IRISH

Год. 2:00 по пол. Площа: Orange Park, Orange, N.J.
„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" (резерва) — MOLFETTA "B"

Неділя, 31-го грудня 1972
год. 8:30 вечора
в УНДомі
140 Prospect Ave. Irvington, N.J.
ВЕЧЕРЯ • НЕСПОДІВАНКИ
ХОЛОДНА ПЕРЕКУСКА

НЮАРК-ІРВІНГТОН й ОКОЛИЦЯ!
Український Народний Дім
ЗАПРОШУЄ НА
НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ
„ЗУСТРІЧ РОКУ 1973"

- Всі місця при столиках резервовані.
- Зголошення й інформації в УНДомі або телефонічно: 372-9856, 375-0156, 374-5768

УКРАЇНЦІ!

Ще лише не цілий грудень місяць залишився до кінця 1972 р. Щоби успішно закінчити цьогорічну збірку

НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ до УНФонду —
вишліть негайно свій даток до свого Відділу УККА, або на адресу Централі:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
302 West 13th Street
New York, N.Y. 10014

- *Національний Даток це одинока фінансова основа всебічної праці УККА!*
- *Джерелом наших успіхів є наша жертвенність!*

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Кружок Матерів при Катедрі св. Володимира в Ню Йорку
під проводом п. ВІРИ ДОРОЖИНСЬКОЇ
— влаштовує —
МИКОЛАЇВСЬКИЙ ВЕЧІР
в неділю, 17-го грудня 1972 року о год. 1-ій по поп. в ПАРАФІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ

Канцелярія св. Миколая відчинена о год. 12-ій дня. Подарунки для чемних, приймають п. Олександра Бражник і п. Олександра Бриньовська.
ГОСТЯМ РАДІ.

Організації Українського Визвольного Фронту
в співпраці з Об'єднаним Комітетом Метрополії Ню Йорк — Відділ УККА
повідомляють, що
9-го грудня 1972 р. (субота)
в Українському Народному Домі — 140 Друга евеню в Ню Йорку
відбудеться

ПОЛІТИЧНЕ ВІЧЕ

В СПРАВІ ОБОРОНИ ЗАСУДЖЕНИХ І ЗАСЛАНИХ В ТЮРМИ І КОНЦТАБОРИ КУЛЬТУРНИХ ДІЯЧІВ В УКРАЇНІ.

З доповіддю виступить знаний політичний діяч Ізраїлю п. Авраам ШІФРІН, що є приятелем Юрка ШУХЕВИЧА. А. Шіфрін просидів у московських тюрмах разом з Ю. Шухевичем та іншими політичними в'язнями понад 10 років. Як відомо, російські терористи ув'язнили і засудили Юрка Шухевича черговий раз на 15 років в'язниці.

Крім А. Шіфріна виступлять ще з коротким словом проф. Іван Вовчук і студент Аскольд Лозинський.

ПОЧАТОК ВІЧА 5:30 ВЕЧОРА

Всю Українську Громаду і приятелів з поневолених народів запрошуємо до численної участи.

Комітет

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

АКАДЕМІЮ
З НАГОДИ 30-Х РОКОВИН ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ ПОЕТЕСИ-ГЕРОЇНІ
ОЛЕНИ ТЕЛІГИ
— влаштовують —
в цю неділю. 10-го грудня 1972 року
о 1-ій годині дня
спільно — УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА „ВСІХ СВЯТИХ" та СЕКЦІЯ СТАРШИХ ГРОМАДЯН при „САМОПОМОЧІ" в НЮ ЙОРКУ
в залі цієї Церкви
при 11-ій вул. Схід ч. 206-208 (між 2-3 евенями)

У програмі: доповідь письменниці О. Звичайної в супроводі деклямацій О. Шкафаровської та О. Шевчук; Церковний Хор під дир. Н. Дідуха і Юні Бандуристи — Л. Чорна та М. Івасиків.

Академія буде попереджена
ПАНАХИДОЮ по св. п. О. ТЕЛІЗІ
яку відправить у церкві „Всіх Святих" о 12-ій год. дня о. прот. І. ТКАЧУК
Запрошуємо Громадянство до участи.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
1-ий Відділ в Нюарку-Ірвінгтоні, Н. Дж.
Неділя, 10-го грудня 1972 року
Година 5-та (п'ята) по поп.
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.
ДОПОВІДЬ
Д-ра МИХАЙЛА СОСНОВСЬКОГО
на тему
„ВИЗВОЛЬНА ПОЛІТИКА В ДОБУ МИРНОЇ КОЕКЗИСТЕНЦІЇ"
Після доповіді запити і дискусія.
Українське Громадянство і Членів Організацій Визвольного Фронту запрошуємо до участи, щоб обмінятися думками на актуальну тему.

Управа Відділу ООЧСУ
в Нюарку-Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОШУКУЮ

документальних матеріялів, які мають безпосереднє і посереднє відношення до історії Української Галицької Армії, з метою їх опублікувати друком в 5-му томі історії УГАрмії. Маю на думці оригінальні або скопійовані зіраксовою чи офсетовою технікою накази, як організаційні так і оперативні, а дальше дневники, звідомлення, протоколи і т. п., але ані спомини, ані розвідки.

Особливо пошукую неопублікованих досі Наказів Начальної Команди УГАрмії і протоколів старшинських та інших зібрань чи сходин, конференцій, процесів зв'язаних з історією УГАрмії. Маю на увазі передовсім ці матеріяли, якими користувався і мав у своєму архіві полковник Дійової Армії — Олександер Доценко, коли опрацьовував свій „Літопис Української Революції". Як мені відомо, ці матеріяли, які використані (згаданим полк. Доценком) досі тільки частинно, знаходяться по цьому боці залізної заслони, мабуть в Канаді.

Я готовий заплатити умовлену ціну за оригінали, або право їх скопіювати і цими історичними документами закінчу свою 5-томову історію Української Галицької Армії.

В цій справі ввічливо прошу писати на адресу:

D. MYKYTIUK
386 Selkirk Avenue Winnipeg 4, Man., Canada

„НАША ПІСНЯ" – "OUR SONG"
Гарний дарунок на свята для дітей і старших
41 українських пісень (3 коляди), на голос, фортепіян, органи і гітару. Легко уложена, ілюстрована.
Ціна з пересилкою 3.00 дол., книгарням опуст.
MUSIC STUDIO R. BROWAR
217 West 56th Place Gary, Ind. 46408

ПОДЯКА
СКЛАДАЮ ПОДЯКУ ПРОФ. ГЛІБОВІ ГАЮКОВІ ТА ЙОГО МИЛІЙ ДРУЖИНІ ЗІРЦІ
за успішно проведену
ВИСТАВКУ ЕМАЛІЙ
на терені Балтимор в днях 24-25-26-го листопада 1972 року, а також ВСІМ КОСТОМЕРАМ і МОЇМ ДРУЗЯМ ВЕЛИКЕ СПАСИБІ.
КОНСТЯНТИН ШОНК-РУСИЧ
Дня 4-го грудня 1972 року Ню Йорк

Об'єднання Жінок ОЧСУ
ВІДДІЛ НЮ ЙОРК
— влаштовує —
РІЗДВЯНИЙ БАЗАР
в неділю, 10 грудня 1972 р.
від 8 до 1-ої год. по пол.
в ДОМІ ВЕТЕРАНІВ, 33 Схід 7-ма вулиця
НЮ ЙОРК, Н. Й. (навпроти церкви св. Юра)
В продажу: РІЗДВЯНІ ДІДУХИ, СІНО, МАК, ГРИБИ і т. д., РІЗНОРОДНІ ВИШИВКИ, ЖУПАНИ, КЕРАМІКА й інше та ДОМАШНЄ ПЕЧИВО У ВЕЛИКОМУ ВИБОРІ.
ЗАПРОШУЄМО ВІДВІДАТИ НАШ БАЗАР.

ПОДАРУНКИ
на святого Миколая та Різдва Христового
Емалії Шонк-Русича
- Мініятюрні образочки
- Попельнички
- Серги
- Коробочки
- Скульптури на стіну
- Дукати

Norm Enamel Art Gallery
13 East 7th St. (bet. 2-3 Aves.), New York, N.Y. 10003
Tel.: 982-1800 Open daily 10.00 to 8 P.M.

„Лиш боротись, – значить – жить!!"
ЗАПРОШУЄМО ДО ПЕРЕДПЛАТИ:

1. Кащенко, Адріян: ОПОВІДАННЯ ПРО СЛАВНЕ ВІЙСЬКО ЗАПОРОЗЬКЕ НИЗОВЕ. Стор. 368. Формат 9 x 6 інчів, кольорова обгортка. Готова буде в січні! ТЕПЕР лиш $8.00
2. Голубець, Микола: НАЧЕРК ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА. Стор. 272, ілюстроване. ТЕПЕР 4.00
3. „НА ВІЧНУ ГАНЬБУ МОСКВІ!" Іван Герасимович: ГОЛОД НА УКРАЇНІ. 39 світлин і діяграмів, стор. 296. ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ВИДАННЯ! Лиш 5.00

СТАЛІМ РОЗУМ І ВОЛЮ! ДІЙМО! НЕХАЙ ВОРОГ ГИНЕ!
Шліть замовлення вже до:
HOWERLA PUBLISHER
238 East 6th Street New York, N.Y. 10003

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ
бл. п. МИКОЛИ ФЕНЧИНСЬКОГО
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в неділю, 10-го грудня 1972 року
о годині 9:15 ранку
в Українській Католицькій Церкві
УСПЕНІЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
в ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж.
Просимо про молитви за спокій душі Покійного.
Дружина АННА, ДІТИ і ВНУКИ

Замість квітів на могилу
бл. п. Марії Козарської з Наливайків
Родина зложила 100.00 долярів на церкву Богоявлення в Рочестері, за що сердечну подяку складає
ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

Замість квітів на могилу
бл. п. Николая Баб'яка
Mahanoy Plane, Pa.,
складають 50.00 долярів на церкву св. Володимира в Edwardsville, Pa.
Олена і Юрій ЧОРНІЙ

Цією дорогою складаємо наші найщиріші співчуття Дружині, Дітям і Внукам та всім Рідним
св. п. Д-ра Богдана Левицького
б. старшини 1 УД УНА, колишнього в'язня Берези Картузької, активного члена української організованої спільноти.
Нехай чужа земля буде Йому пером, а Його пам'ять живе вічно.
ХРИСТИНА і МИРОСЛАВ ЛИСОБЕЙ з ДІТЬМИ

Замість квітів на могилу передаємо
25.00 дол. на Стипендійний Фонд СУА для українських учнів в Бразилії
і 25.00 долярів на „Церкву в Потребі".

ПЕРЕДОВІ ГРОМАДИ В ЗСА У ЗБІРЦІ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ УККА

(ПОВІДОМЛЕННЯ УККА)

Цьогорічна збірка Національного Датку, як це було й у минулих роках, наближається до закінчення. Саме тепер йдуть змагання за першенство між нашими громадами, очоленими Відділами Українського Конгресового Комітету Америки.

Нижче подаємо Виказ передових громад, які до 15-го листопада цього року зібрали на УНФонд дол. 300.00 або більше. Як бачимо з цього Виказу, то ще далеко до зібраних сум в минулих роках. Звичайно, на закінчення грудня у такому Виказі є понад 50 громад — тепер є 29, а з них тільки 10, що мають зложених понад $1,000.00. Поміж першими громадами є великі метрополітальні з найбільшим числом українського населення. З пресових повідомлень бачимо, що найбільш активним в цьому році у збірці є Відділ УККА у Филядельфії, який від ряду літ очолює д-р Іван Скальчук. У всіх великих дільницях цього міста були скликані громадські збори, на яких делегати на XI-ий Конгрес УККА складали звідомлення із праць Конгресу. Вони рівнож інформували громадян про ті завдання, що стоять перед Українським Конгресовим Комітетом Америки, а щоб ці завдання реалізувати, то потрібні фонди. Фонди ці складаються виключно з пожертв наших громадян і членських внесків організацій. Ми переконані, що жертвенна праця членів Управи Відділу УККА у Филядельфії вже в скорому часі буде мати віддзеркалення високоциферним числом у грудні цього року, як це було й в минулих роках. Основним питанням і передумовою успіху у збірці в усіх містах є включення до збірки якнайбільше осіб, охочих збирати національні датки, відвідуючи українських громадян своєї місцевости.

Місцевості, які мають справну організаційну сітку, вже зібрали, або в короткому часі зберуть найбільшу суму Національного Датку. З таких громад треба б згадати, крім Філядельфії, Нюарк-Ірвінгтон, Н. Дж., що його очолює мгр. Ярослав Рак; Детройт - Схід і Гемтремк, Мич., що працює під проводом свойого голови інж. Богдана Федоренка; Сиракюзи, Н. Й. — голова проф. д-р Іван Гвозда; Бостон, Масс. — голова інж. Конрад Гусак і від ряду літ дуже активний референт УНФонду —п. М. Франківський; Гартфорд, Конн. — голова інж. Ярослав Лучкань; Боффало, Н. Й., що його в цьому році очолює п. Василь Шарван, розвинуло активну акцію в збірці Національного Датку. З менших громад з приємністю згадаємо активність Референта УНФонду Відділу Ню Бронсвік-Бавнд Брук, Н. Дж. — М. Мостового.

Згадуючи для прикладу найбільш активні Відділи УККА, ми ніяк не зменшуємо жертвенного вкладу інших голів Відділів УККА та референтів УНФонду, прізвища яких будемо подавати в наступних наших Виказах.

Закликаємо всіх наших громадян скласти до кінця цього року свій Національний Даток. Ваші щедрі пожертви допоможуть Українському Конгресовому Комітетові успішно продовжувати свою понад 30-тилітню працю.

ВИКАЗ ПЕРЕДОВИХ ГРОМАД В ЗСА, ЯКІ ДО 1-ГО ГРУДНЯ 1972 Р. ЗІБРАЛИ НА УНФОНД $ 300 АБО БІЛЬШЕ

1	Ню Йорк, Н. Й.		
	Метрополітальний	$ 3,338.50	
	Бруклин	778.00	$ 4.116.50
2	Нюарк-Ірвінгтон, Н. Дж.		3,016.00
3	Філядельфія, Па.		2,934.45
4	Південно-Східний Мичіґен		2,843.00
5	Чикаґо, Іллиной		2,190.00
6	Сиракюзи, Н. Й.		2,110.00
7	Рочестер, Н. Й.		1,427.00
8	Бостон, Масс.		1,385.00
9	Клівленд-Парма, Огайо		1,309.00
10	Гартфорд, Конн.		1,170.00
11	Ню Брансвік-Бавнд Брук, Н. Дж.		860.00
12	Джерзі Сіті, Н. Дж.		805.00
13	Честер, Па.		722.00
14	Ню Гейвен, Конн.		705.00
15	Пассейк - Кліфтон, Н. Дж.		675.00
16	Ютика, Н. Й.		665.00
17	Колчестер, Конн.		655.00
18	Мінеаполіс - Ст. Пол, Мінн.		651.00
19	Детройт Метрополітальний, Мич.		565.00
20	Амстердам, Н. Й.		557.00
21	Гюстон, Тексас		535.00
22	Виллиментик, Конн.		515.00
23	Вашинґтон, Д. К.		495.00
24	Бріджпорт, Конн.		405.00
25	Трентон, Н. Дж.		400.00
26	Норвич, Конн.		385.00
27	Скрентон, Па.		365.00
28	Балтимор, Мд.		325.00
29	Бінґгемтон, Н. Й.		300.00
30	Лігай Веллі, Па.		300.00
31	Гемпстед, Н. Й.		300.00
32	Боффало, Н. Й.		300.00
33.	Вотервліт, Н. Й.		300.00

В другу річницю смерти Алли Горської

За ініціятивою гурту членкинь ОЖ ОЧСУ в Асторії 2-го грудня ц. р. в залі СУМА влаштовано вечір, присвячений другій річниці трагічної смерти активної діячки і організаторки на полі визвольної боротьби, киянки сл. п. Алли Горської. Злочинне скритовбивство каґебівськими катами Алли Горської у підвалі дому її свекора в Василькові біля Києва потрясає сумлінням цілого українського народу. Реферат про життя і творчість Алли Горської відчитала проф. Андрієнко - Данчук. Рецитації виголосили Стефанія Наум, Стефанія Галатин і Стефанія Рудик. Гурт пань відспівав кілька пісень. Імпрезу закінчено відспіванням „Не пора...". Програма викликала піднесений настрій.

М. Н.

ЗАВДАННЯ 7-ОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

від будь - яких намірів ліквідувати Державний Центр УНР". Далі в тій постанові нарікається, що провід УДЦентру кваліфікував „критичні завваги" УРДП „як зміновіховські, навіть прорадянські, як намагання ліквідувати УНРаду і ДЦентр..." Отож, хоч наведені заяви перетикані також деякими чи то суперечними, чи то туманними й двозначними іншими заявами, наведені слова могли б послужити вихідним пунктом для якогось компромісу з людьми, які — виходить — самі себе не вважають радянофілами, ані зміновіховцями, ані ворогами Державного Центру, — для компромісу, щоб „іти в ногу"...

Але вже найяскравіше ідеологічно різниться від своїх партнерів із тактичного опозиційного супроти УНРади фронту — партія УНДО. Відновив її у 1948 році останній голова цієї партії з Західньої України, пок. Василь Мудрий. Після його смерти в Америці її головою став дир. Іван Шепарович, а після його смерти — кол. посол УНДО Олекса Яворський в Торонті. Автор цих рядків — разом із живучим у Німеччині д-ром Любомиром Макарушкою — є останнім живучим членом Центрального Комітету й 12-членної Екзекутиви УНДО у Львові. І він ніколи не чув, щоб відновлене на еміґрації УНДО відмовилось від тієї своєї державницької позиції, яку в 1925 р. прийняло УНДО при своєму заснуванні, як духовий та організаційний наступник і пересмник колишньої Націонал - Демократичної (Трудової) партії, еманації народовецького руху з другої половини минулого сторіччя. І речник УНДО на недавньому семінарі вільної української політичної думки в Ню Йорку закликав до підтримування тяглости ідеологічних позицій з-перед останньої світової війни. Отож, між опозиціонерами з УНДО і Державним Центром нема ніяких ідеологічних розбіжностей. А коли є збоку тих опозиціонерів критика на адресу тактики чи поведінки керівних органів УДЦентру, то було б дуже сумно, коли б не можна було цих розбіжностей вигладити в ім'я тієї української справи, яка напевно лежить на серці нинішнім опозиційним діячам з УНДО.

Нема у світі й нема у політиці поділу на чорне і біле. Не існує теж життя — в родині, громаді, державі — без компромісів. Треба вміти повести границю між принципом і тими всіми іншими справами, де можливий компроміс. У нинішньому часі глибокої деконьюнктури для української визвольної справи Державний Центр УНР на чужині має мінімально вузьке поле для політики, — те поле з природи речі мусить заповнювати ідеологія. Вона й повинна єднати, а не роз'єднувати всі групи, що визнають ідеологічно-політичний зміст 22-го Січня. Тому й в УНРаді не може існувати такого діяпазону партій, як, наприклад, у парляментах Франції й Італії, в яких засідають і комуністичні посли. Але з сучасного західнього парляментаризму можна прийняти, як річ нормальну, існування й опозиції, якби вона була конструктивною, а не опозицією для опозиції, невідомо чому і навіщо. Правильним є твердження, що „консолідація — так, але не за всяку ціну". Не за ціну зречення з принципової ідеології.

На 7-ій Сесії буде мова про Тимчасовий закон з 1948 року та про можливі зміни в ньому. Але зажди так було, є і буде, що діла роблять не писані закони, а люди. Успіх чи невдача 7-ої Сесії залежатиме від того, чи не тільки безпосередні її учасники, але й узагалі колишні і теперішні члени УНРади зуміють піднестися понад партійницьку фразеологію, персональні симпатії й антипатії, понад інтереси партії й групи і виявити направду державницьку мудрість і зрілість, якою є готовість до згоди на базі розумних компромісів.

НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ В СССР

(Закінчення зі стор. 2-ої)

твори написані з талантом і в тому їх чимала загроза. Зазначивши, що всі ці шкідливі тенденції на відтинку інтелектуальному та світоглядовому „не розхитують підвалин, принципів марксистсько - ленінської аналізи", „не можуть затулити той благотворний процес зміцнення дружби народів", О. Яковлев все таки вважає, що про них треба виразно й голосно сказати, „щоб не заплуталися остаточно окремі ревнителі „національного духу".

З приводу виступу О. Яковлева доводиться ствердити, хоча б тільки на базі вже тільки цієї його одної статті, що інтелектуальні і світоглядові зрушення на просторах СССР справді чималі і ці зрушення вдаряють по самих основах цілої совєтської системи. Ідеал „совєтської людини", про виховання якої мріяв ще Ленін, а відтак Сталін — залишається й надалі нездійсненною утопією. Черговим доказом цього є самооборонна стаття „Проти антиісторизму".

ПІВДЕННОАМЕРИКАНСЬКУ КРАЇНУ ПЕРУ обрали собі за улюблене місце відпочинку американські туристи. У минулому році в Перу побували понад 155 тисяч туристів, з того 43 000 американців, у цьому сезоні сподіваються їх ще більше. Через здешевіння доляра в Европі, в цьому році помітний деякий спад американського туризму до европейських країн, головно Франції та Італії.

ДО СТОЛИЦІ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ САЙГОНУ ПРИБУВ американський сенатор Чарльс Персі, республіканець із Чикаго, як персональний гість амбасадора ЗСА Елсворта Банкера. Чарльс Персі отримає він найвищих американських і південно - в'єтнамських цивільних та військових осіб інформації про політичну й воєнну ситуацію у В'єтнамі.

ПОМЕР КОБЗАР АДАМЦЕВИЧ

У Криму, де лікувався, помер у поважному віці кобзар Євген Адамцевич із Полтавщини, який був сліпим і який був одним з останніх, що виконував автентичні козацькі думи — про морські походи, татарські напади й ін. „Літературна Україна" з 28 листопада згадувала, що він був також автором „Запорозького маршу" та ін. творів.

ТАРЗАН, Ч. 6854. Дженки відводять харцизників на до питн

Улі, візьмемо їх до села уруруців. Хочу інформацій від них, мерщій! Чоловік, який дає їм через радіо накази...

Чоловік, про якого ми чули, як вони називають його „Б. К.", — який сказав їм убити нас!

Так, цей „Б. К." є десь в Африці. Він керує багатьма терористичними аґентами. Він важливіший, як його аґенти!